

Kateřina Gančarčíková

Příběh vody

JAK HONZÍK ZJISTIL, ODKUD SE DOSTANE
ČISTÁ VODA DO KOHOUTKU

Příběh vody

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.edika.cz
www.albatrosmedia.cz

Kateřina Gančarčíková
Příběh vody – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2016

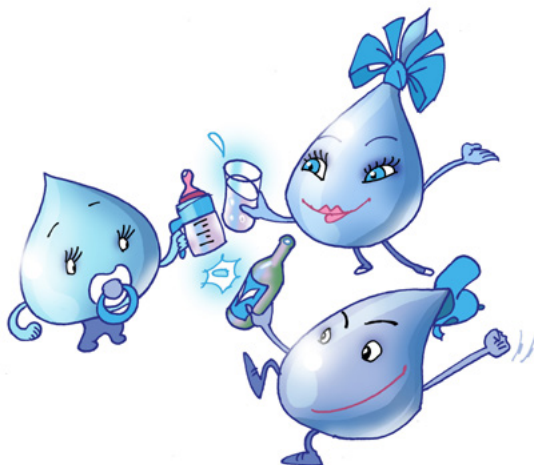
Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA a.s.**

Kateřina Gančarčíková

Příběh vody

JAK HONZÍK ZJISTIL,
ODKUD SE DOSTANE ČISTÁ
VODA DO KOHOUTKU

EDIKA

Tato knížka vychází s přispěním skupiny Veolia.
Děkujeme zaměstnancům Veolie za odborné konzultace.

Co roste z vody a ze země

Je slunečný letní den. Prvňáček Honzík si užívá první opravdové školní prázdniny. Právě přijel k dědečkovi a k babičce na vesnici. Už se těší na nová dobrodružství. To je dnes ale horko! Jenda utíká na zahrádku a rychle si vyzouvá sandály a sundává oblečení. Výská radostí, když ho dědeček kropí ze zahradní hadice.

„Podívej, jak se zalévám, určitě hodně vyrostu,“ volá Honza na babičku, která si čte knížku ve stínu pod jabloněmi. Stromy a keře v sadu jsou obložené posečenou trávou, aby půda nevysychala tak rychle.

„Až sem nebude sluníčko tak silně svítit, pomůžeš mi, Jeníčku, zalít zahrádku.“

„Babi, zalijeme ji hned, já jsem se taky musel rychle zalít!“

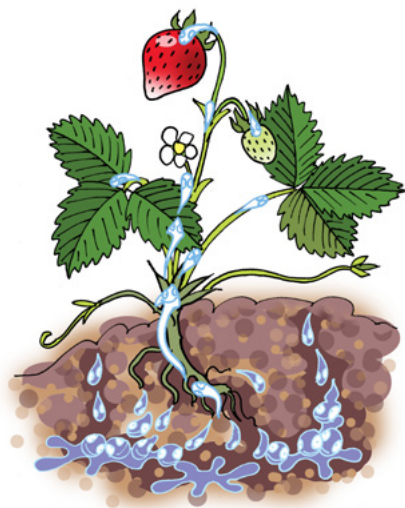
A co na to říká děda?

„Přes poledne nebudeme rostlinky kropit. Kapičky vody fungují jako malé lupy, které soustředí paprsky slunce. To by mohlo listy popálit. A když je horko, část vody se vypaří už ve vzduchu a další hned po dopadu na rozpálenou zem. Ke kořínkům se tak moc vláhy nedostane. Už jsme zalévali ráno a uděláme to také večer, aby se zálivka pěkně vsákla. Rostlinky potom vodu nasají přes kořeny a stonek až do listů, květů a plodů.“

I postříkané dlaždičky rychle osychají...

„Když je velké sucho, bude asi méně brambor, zelí a sena. I naše jablíčka budou menší, ale sladoučká, sluníčko jim pomáhá vyrobit cukr,“ říká babička.

„Babi, neboj, byli jsme s mámou v obchodě a tam je brambor hodně.“

Pro zvidálky

Když u nás málo prší, zemědělci mají menší úrodu. Ovoce, zelenina a třeba i brambory pak mohou být dražší, protože jsou vzácnější. A více se jich tehdy dováží z jiných zemí. Odkud? To poznáš z cedulek, které jsou v obchodech u bedýnek s prodávaným zbožím. Některé jídlo k nám cestuje mnoho tisíc kilometrů. Lodí, letadlem, vlakem, kamionem. Nejlepší ale je pochutnat si na ovoci či zelenině z vlastní zahrádky nebo z farmy, která je blízko místa, kde bydlíš.

Chladivé osvěžení v lese

Odpoledne je čas na procházku. Honzík utíká napřed. Hraje si na to, že je rytířem a vjíždí do lesa na koni. Běží opravdu rychle, až se musí zastavit a napít. V batůžku má oblíbené jahodové pití. Vybral si ho, když šel s maminkou nakoupit. Teď ho vypil naráz až do dna, ale moc ho to neosvěžilo.

„To je žízeň! Ale sladkým nápojem ji nezaženeš,“ pokyvuje hlavou dědeček. „Jsme teprve na začátku výletu a lahvičku už máš prázdnou. Ale neboj se, mám pro tebe překvapení.“

Ve stínu stromů se kráčí příjemněji. Po chvíli se naši výletníci dostanou ke studánce, která vyvěrá zpod skály. Jenda už skáče po kulatých valounech směrem ke kamenné zídce se stříškou a malbou srnky. Voda v Srnčí studánce je krásně čistá, žádné zakalení ani řasy.

„Honzíku, můžeme se napít tady. Pan starosta z naší vesnice je rád, že tady máme pramínek. Posílá třikrát za rok vodu do laboratoře, kde ji zkontrolují. Pokaždé jsme se dozvěděli, že je dobrá na pití, nejsou v ní bakterie ani chemikálie, které by byly škodlivé pro naše zdraví. Lidé, kteří se toulají krajinou, se tady

můžou osvěžit. Děti z vesnice sem chodí na jaře posbírat spadané listí a studánku vyčistit. Máš žízeň? Myslím, že na to je nejlepší neslazená voda. Tahle je rovnou z přírody, tak je nejlevnější a taky mi voní a chutná,“ usmívá se dědeček.

Honzík se napije z dlaní. „Brr, ta je studená! Ale dědo, to je přece jenom voda, nemá žádnou chuť...“

Pro zvědavky

Každá voda je jiná. Pochází z rozdílných míst, tekla po různých skalách. Ale málokdo má smysly tak jemně vytrénované, aby rozeznal různé druhy obyčejné vody. Jednodušší to je na kolonádě v lázních – minerální voda mívá neobvyklou chuť, vůni a někdy i teplotu. Tyto prameny již od dávných dob upoutávaly pozornost lidí. V naší republice jsou nejteplejší karlovarská vřídla s teplotou více než 70 °C. Podle pověsti je náhodně objevil sám král Karel IV., který rád jezdil se svojí družinou na lov do hlubokých lesů.

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.